

Sứ điệp Sáu

**Sự khải thị, sự tôn quý và sự áp dụng Christ
là của lễ chuộc tội của chúng ta**

Đọc Kinh văn: Lê. 4:1-35; 6:25-27; Gi. 1:29; 3:14;
La. 8:3; 2 Cô. 5:21; 1 Gi. 1:5-9

**I. Tội chỉ về tội nội cư trong bản chất chúng ta (La. 8:3; 2 Cô. 5:21; Hê. 9:26);
còn các tội phạm chỉ về những việc làm tội lỗi, tức bông trái của tội nội
cư (Ês. 53:5a; 1 Cô. 15:3; 1 Phi. 2:24; Hê. 9:28):**

- A. Sa-tan, ma quỷ, là nguồn của tội—Êxê. 28:16-17; Gi. 8:44; đc. 2 Cô. 12:7; 1 Phi. 5:8, 5; Phil. 2:8; Gi. 14:30:
1. Qua sự sa ngã của con người, nhân vị của Sa-tan đã trở nên một với hồn người, và Sa-tan đã được đem vào trong thân thể con người trở nên tội hành động như kẻ ác trong chi thể xác thịt của con người—Sáng. 3:1, 4-5; La. 5:12, 19a; 7:18a, 14b, 17, 20-21.
 2. Vì ma quỷ là cha của tội nhân, cha của kẻ nói dối, nên tội nhân là con cái của ma quỷ—Gi. 8:44; 1 Gi. 3:10.
 3. Chúng ta được sinh ra trong gian ác, được hoài thai trong tội trong A-đam, và được sinh ra với chất độc của rắn, khiến chúng ta trở nên rắn, dòng dõi rắn độc—Thi. 51:5; Gi. 9:34; Mat. 23:33; 3:7.
- B. Tội là bản chất gian ác của Sa-tan, tức kẻ ác, kẻ đã tiêm chính hấn vào con người qua sự sa ngã của A-đam, bây giờ hấn trở nên chính bản chất tội đang cư ngụ, hoạt động, hành động như một luật trong con người sa ngã—La. 5:12, 21; 6:14; 7:11, 17, 20.
- C. Tội là sự bất pháp—1 Gi. 3:4; 2 Tê. 2:3, 7-8.

**II. Việc phạm tội mà không cố ý (Lê. 4:2) tượng trưng cho tội trong bản chất
sa ngã của chúng ta, tội nội cư đến từ Sa-tan qua A-đam mà vào trong loài
người (La. 5:12), khiến chúng ta phạm tội cách vô ý (7:19-20):**

- A. Tội này, được nhân cách hóa trong La Mã chương 7 (chú thích 1 câu 8), là bản chất gian ác của Sa-tan, thậm chí là chính Sa-tan, kẻ cư ngụ trong xác thịt sa ngã của chúng ta (cc. 17-18a, 20, 23); vì xác thịt của chúng ta là một với tội (8:3) nên bất cứ điều gì chúng ta làm ra từ xác thịt mình, dù tốt hay xấu, cũng đều là tội.
- B. Hơn nữa, vì xác thịt chỉ về con người sa ngã (Sáng. 6:3; La. 3:20) nên mỗi người sa ngã đều là tội (2 Cô. 5:21 chú thích 2).

**III. Của lễ chuộc tội (Lê. 4:1-35) tượng trưng cho Christ bị làm nên tội vì
chúng ta để qua sự chết của Ngài trên thập tự giá mà tội bị kết án (cc. 1-3,
13-14, 22-23, 27-28; La. 8:3):**

- A. Qua sự nhục hóa, Lời, tức Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt, trong hình dạng thuộc xác thịt của tội, tức hình dạng của con người sa ngã—Gi. 1:1, 14; La. 8:3:
1. Dù Christ chỉ mang hình dạng của con người sa ngã nhưng khi Ngài ở trên thập tự giá, Đức Chúa Trời đã kể hình dạng đó là thật—2 Cô. 5:21.
 2. Vì tội, người cũ, Sa-tan, thế giới và kẻ cai trị thế giới thầy đều là một với xác thịt nên khi Christ chết trong xác thịt thì tội bị kết án (La. 8:3), người cũ bị đóng đinh (6:6), Sa-tan bị hủy diệt (Hê. 2:14), thế giới bị phán xét và kẻ cai trị thế giới bị đuổi ra (Gi. 12:31).

3. Do đó, qua sự chết của Christ trong xác thịt, mọi điều tiêu cực đã bị xử lý; đây là hiệu lực của của lễ chuộc tội—1:29
 - B. Bản chất gian ác của Sa-tan trong xác thịt con người đã bị phán xét trên thập tự giá qua sự chết của Christ trong hình thể con rắn để tin đồ có được sự sống đời đời—3:14-16; 1:14; La. 8:3.
 - C. Là Đấng vốn không biết tội, Christ đã bị làm nên tội vì chúng ta để chúng ta có thể trở nên sự công chính của Đức Chúa Trời trong Ngài—2 Cô. 5:21.
- IV. Sau khi tái sinh, chúng ta vẫn cần nhận Christ là của lễ chuộc tội (1 Gi. 1:8; Xuất. 29:35-36) và của lễ chuộc sự mắc lỗi của chúng ta (1 Gi. 1:9) mỗi ngày:**
- A. Việc đặt tay lên đầu của lễ tương trưng cho sự liên hiệp của người dâng với của lễ—Lê. 4:4, 15, 24, 29, 33.
 - B. Việc nhận Christ là của lễ chuộc tội của chúng ta có nghĩa là tội trong bản chất con người sa ngã bị kết án (La. 8:3), người cũ của chúng ta bị xử lý (6:6), Sa-tan là chính tội bị hủy diệt (Hê. 2:14), thế giới bị phán xét và kẻ cai trị thế giới bị đuổi ra (Gi. 12:31):
 1. Từ liệu *kẻ cai trị* trong *kẻ cai trị thế giới* ngụ ý đến uy quyền hay quyền lực và sự tranh giành quyền lực—Lu. 4:5-8; đc. Mat. 20:20-21, 24; 3 Gi. 9.
 2. Sự tranh giành quyền lực là kết quả, là điều ra từ xác thịt, tội, người cũ, Sa-tan, thế giới và kẻ cai trị thế giới—Ga. 5:16-17, 24-26.
 3. Tội có liên quan đến sự tranh giành quyền lực, còn luật của tội là quyền lực, sức mạnh, năng lượng tự phát để đấu tranh với Đức Chúa Trời—La. 7:23; 8:2.
 - C. Qua sự tương giao đích thực, thân mật, sống động và đầy yêu thích với Đức Chúa Trời, tức Đấng là ánh sáng (1 Gi. 1:5; Côl. 1:12), chúng ta sẽ nhận thấy mình tội lỗi (1 Gi. 1:5-9) và nhận Christ làm của lễ chuộc tội của mình:
 1. Càng yêu Chúa và vui hưởng Ngài, chúng ta sẽ càng biết mình gian ác như thế nào—Ês. 6:5; Lu. 5:8; La. 7:18.
 2. Việc nhận thấy mình có bản chất tội lỗi và việc nhận Christ là của lễ chuộc tội làm cho chúng ta bị phán xét và khuất phục, điều này bảo toàn chúng ta, khiến chúng ta không tin cậy nơi chính mình—Phil. 3:3; đc. Xuất. 4:6.
 3. Chúng ta cần học tập kinh nghiệm của Đa-vít để không có tí tin cậy gì vào chính mình—Thi. 51.
 4. Đức Chúa Trời dùng phương cách gây đau đớn bằng cách cho phép chúng ta thất bại để chúng ta thấy rằng chính mình khủng khiếp, xấu xa và ghê tởm thể nào hầu chúng ta từ bỏ mọi điều ra từ bản ngã và hoàn toàn lệ thuộc Đức Chúa Trời—đc. Lê. 6:28; Phục. 8:2; Lu. 22:31-32; La. 8:28.
 - D. Khi vui hưởng Christ là của lễ thiêu, tức Đấng mà tuyệt đối cho Đức Chúa Trời, chúng ta nhận thấy mình tội lỗi thế nào và chúng ta có thể vui hưởng Christ là của lễ chuộc tội của chúng ta—Lê. 6:25-27:
 1. Con người mà đã được Đức Chúa Trời tạo dựng vì mục đích biểu lộ và đại diện Đức Chúa Trời không nên để dành mình cho điều gì khác hơn Đức Chúa Trời mà phải tuyệt đối cho Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26; Ês. 43:7.
 2. Bất cứ điều gì chúng ta hành động từ chính mình, dù tốt hay xấu, cũng đều là cho chính mình, vì đó là cho chúng ta chứ không phải cho Đức Chúa Trời nên điều ấy tội lỗi trong mắt Đức Chúa Trời:

- a. Nếu việc chúng ta phụng sự Chúa là cho chính mình thì điều này là tội—Dân. 18:1; 2 Vua. 5:20-27; Mat. 7:22-23.
- b. Nếu chúng ta rao giảng chính mình thì điều này là tội—2 Cô. 4:5.
- c. Nếu chúng ta làm những việc làm công chính như bố thí, cầu nguyện và kiêng ăn, cho chính mình để biểu lộ và phô bày chính mình thì điều này là tội—Mat. 6:1-6.
- d. Nếu chúng ta yêu người khác cho chính mình—vì tên tuổi, địa vị, lợi ích và niềm kiêu hãnh của chúng ta—điều này là tội—Lu. 14:12-14.
- e. Nếu chúng ta nuôi dưỡng con cái cho chính mình và tương lai của mình, điều này là tội—đc. 1 Cô. 7:14.

V. Huyết của của lễ chuộc tội có bốn loại hiệu quả:

- A. Một phần huyết được đem vào Trại nhóm họp và rảy bảy lần trước mặt Đức Giê-hô-va đằng trước bức màn của Nơi Chí thánh (Lê. 4:5-6, 16-17), tượng trưng cho huyết của Christ được đem vào trong Nơi Chí thánh trên các tầng trời vì sự cứu chuộc của chúng ta (Hê. 9:12).
 - B. Một phần huyết được bôi trên các sừng của bàn thờ xông hương (Lê. 4:7a, 18a), tượng trưng cho sự cứu chuộc bởi huyết của Christ có hiệu lực để đem chúng ta vào trong hiện diện của Đức Chúa Trời qua việc tiếp xúc Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện (Hê. 10:19).
 - C. Một phần huyết được bôi trên các sừng của bàn thờ của lễ thiêu (Lê. 4:25a, 30a, 34a), tượng trưng cho huyết của Christ có hiệu lực vì sự cứu chuộc của chúng ta (Êph. 1:7; 1 Phi. 1:18-19).
 - D. Phần huyết còn lại được đổ ra tại chân bàn thờ của lễ thiêu (Lê. 4:7b, 18b, 25b, 30b, 34b), tượng trưng cho huyết của Christ đã đổ ra trên thập tự giá vì sự bình an trong lương tâm chúng ta, đảm bảo rằng chúng ta đã được chuộc và được Đức Chúa Trời chấp nhận (Hê. 9:14).
- VI. Kết quả của việc Christ trở nên của lễ chuộc tội của chúng ta và kết án tội ở trong xác thịt làm chúng ta có khả năng không bước đi theo xác thịt nhưng bước đi theo linh—La. 8:3-4.**